

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy: 590. 06

Hely:

Idő: " 1953 "

Személy:

Helyszám:

Szerző: *Nagy S. József*

Cím: *Őrszi séta*
AZ ÁLLATKERTBEN

Forrás: *Magyar Hírlap*

1953. X. 18.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp.

Állatkertünk, amely az ostrom után szinte teljesen kikapott, szakadatlanul fejlődik. Egy láma, egy zebra, egy majom, meg egy árva viziló volt az állomány, s ma egész napra szóló látogatónak akad. A Szovjetunióból nemrég érkezett három gnu. Ez egy tohénféle, púpos, szakállas nagy állat, amelynek ezek az első példányai nálunk. Ugyancsak a Szovjetunióból kaptuk a pusziak macskát is, amely rendkívüli ritkaság még a vadonban is. Kissé nyomott majomfeje van, dús szürke szőrzete, különben vad, szelíd házicica sosem lesz belőle. A Kínai Népköztársaság ajándékai közül díszpéldányok a hatalmas papagájok és a nagyszerű színösszetételű, gyönyörű fécének. Innen kaptuk ajándékba a két füles fécént is, amelynek luciferi ábrázata van, szürke bokréta a fülén és sátán; szemével kíváncsian figyelni bámulóját: az embert.

Az akvárium sok különlegessége közül külön a számi harcos hal. Alig öt centi, gyönyörű világoskék színű ennek a halnak a hímje. Két hím nem lehet meg egy edényben, mert széttepnék egymást. Számban népszerű szórakozás ezeket a harcos halakat egymásnak eresztetni, s aztán jagadósokat kötnék, hogy melyik győz. Magunk is kipróbáltuk harciasságát. Zsebtükröt ta-

pasztoltunk az akvárium falára. A halacska vad dühvel támadt képmására, uszonyait kiterjesztette, világoskék teste egészen sötétté változott és fújva, löbbször nekirohant tükröbeli képmásának. Szabályos „párbajt” vívott. Az akváriumnak van egy kaifandos úton hozzánk került vendége is, a sikos angolna. Idekerülésének érdekese története van. Tavaly Budapesten a Margit-hídnál egy horgász furcsa halat fogott. Hosszú, keskeny, szinte mintha kígyó lenne. Látszott, nem rokona sem a pontynak, sem a harcsának, de még a keszegnek sem. A horgász hazavitte a különös

jöszágot, a fürdőudba telepítette és telefonált az Állatkertbe, nincs-e szükségük rá. Ez a hal volt a sikos angolna, amelynek tanyája a Mexikó-öböl. Innen az Atlanti-óceánon át, az Északi-tengeren keresztül a Rajnába jutott. Onnan a Duna-Rajna-csatornán leúszott a Dunába, egészen a Margit-hídig, ahol horgogra került. Különbösen sem előtte, sem utána nem találta sikos angolnát hazánkban.

Talán mondani sem kell, hogy az Állatkert legnépszerűbb lakói a majmok. Főleg a gyerekek álldogálnak sokat a ketrecek előtt, de felnőttek is elnézegetik. Sajnos, a majom, amelyik egyike a legérze-

kenyebb állatoknak, gyakran céltáblája egyesek meggondolatlan irízáinak. Egő cigarettát adnak be neki, amellyel összeégeli magát, vagy jeget, amellyel leforrzza a tüdejét és elpusztul. A majom az összes állatjaitak közül leghajlamosabb a betegségre. Most azonban nincs semmi baj, a csimpánz-pár békésen ropogtatja az ajándékba kapott tejdropsz cukorkát. A másik ketreccben egy bundier majom, amelyet Indiában — nem tudni mi okból — szentnek tartanak, egy szelet „éltanulói” rácsá, az egyik cerkof pedig megveléssel utasítja vissza a csemegéit kinált villamosjegyeket...

Az Állatkertben szabályos tudományos kutatómunka is folyik, az állatok életének sajátosságait viszonyait tanulmányozzák. Az „állatövoda” például, amely amellett, hogy kedves alkotás, a moszkvai állatkert tapasztalatai alapján azt mutatja be, hogy megfelelő nevelés, összeszoktatás esetén a vadállat a háziállattal is megférhet. Itt, az „övodában” barátságosan játszik a kis orosz lán a törpe kecskével, a feketeleopard-bébi a csau-csau kutyával. Ugyanekkor iskolás gyermekek, diákok természet-tudományos elméleti ismereteiket bőséges gyakorlati tapasztalattal egészítik ki.

Elmondhatjuk, ha a majmok a legnépszerűbbek, akkor a nagy macskaféle ragadozók hatnak leginkább a látogatókra. Bengál és Fatime, a hatalmas tigrispár csodálatos látvány. Bengál izgatottan les ki ketrecéből, ragyogó szeme elérhetetlen prédát lát az emberben. Főördít, s a szemben lévő feketeleopard-hím válaszol rá. De elég erős a vasrác, nem történhet baj. Azért kötöttük is akad békésebb természetű állat, mint az a leopárd, amely úgy látszik, teljesen elfelejtette származását, szelíden túri, hogy a fejét simogassák. Még oda is nyomja folios kobakját, helyezkedik, szinte várja az ember, mikor kezd dorombolni. A ragadozóknak minden héten egy böjtnapjuk van. A vadonban vannak ugyanis a ragadozóknak olyan napjaik, amikor nem esznek. Ez már így idegződött be szervezetükbe, s az Állatkertben is eszerint táplálják őket. Persze, a böjnap végén már ingerültek, s a legsoványabb látogatót is szívesen jelfainak...

Nem kevésbé vált ki érdeklődést a viziló és az elefánt is. Jelenleg három viziló fürdözik az Állatkertben, köztük Csöpi a legidősebb. Csöpi — nevéhez illően — húsz mázsa, s amikor megszületett mindössze ötven kiló volt. Öreg elefánt pillanatnyilag nincs, tavaly múlt ki

a vén Ma'a, amely talán még Kleopátra egyiptomi királynőt is ismerte. Jelenleg két fiatal, Holland-Indiából származó elefánt-csikó van. Az egyik nyolc, a másik kilenc éves.

Most, ősszel az állatok korábban nyugovóra térnek, a fázósabbak bevonulnak a kuc-kóba. A jegesmedve pedig már előre örül a közeledő télnek, végre igazi hóban hempergetheti meg bundáját...

Nagy S. József